

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 179.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365866416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

hilsede – »der rider han nu forbi tredje Gang og hilser anden Gang. Var det nu en Drøm eller fix Idee, der red forbi paa den brune Hest? – Nei, Fader! du er virkelig meget mere fantastisk end jeg.»

Agenten stangede sine Tænder og greb en Avis. »Nu tænker du vel snart paa Middagsmaden, Barn!» – sagde han ligegyldig – »og seer ikke efter Torbaksrytterne! – Den Doctor-Amanuensis, med samt hans magnetiske Fixfaxerier, vil jeg aldrig meer høre nævne!» – Nu var Agenten i sit strenge Lane, og Amalia skyndte sig til Kjøkkenet.

I Bellevy steg ved Middagstid et Par lystige Ryttere af, det var Valman og hans eventyrlige Skolekammerat. De lode sig føre op paa Sælen med den herlige Udsigt over Sundet, hvor de tændte deres Cigaretter, forlangte Vin strax og bestilte et Middagsmaaltid. Formiddagsrusen syntes noget fordauset; men Valman var overstadig lykkelig. »Engel fra Himlen!» – sagde han inderlig bevæget og omfavnede sin rød næsede Ven – »du er en Mirakelmand! du har holdt Ord – men jeg veed endnu ikke, om jeg vaager eller drømmer. Den forhexede Greve flygtede for mig som et jaget Vildt, og medens du forfulgte ham, fik jeg to velsignede Hilsener. Siden jeg traf dig, er jeg bleven en Heit, en fri mægtig Aand. Jeg frier bestemt idag formelig til hende. Eet kun mangler mig endnu – Rigdom – umaadelig Rigdom – en Fortunatuspung!»

»Ikke Andet? min Bro'er!» – sagde Mathis og loe, medens han fremtog en lille sort Stav og slog en Kreds om ham i Luften – »har du glemt din Ejctet? Den Vise er rig – den Vise er Konge – men Visdommen – foier jeg til – er Liv – og Livet, min Bro'er, det oprindelige – det paradisiske – det atheriske Liv – det lever, det sprudler, det bruser i den atheriske Strøm i vort Inderste og i det tilsvarende Elementaands-Fluidum i Naturen. See! der kommer alt den guddommelige Nymfe, der paa dette Sted aabner os Livskilden!» – Opvartningspigen kom just ind og satte en Flaske Vin og et Par Glas paa Bordet. – »See!» – vedblev Mathis – »her har jeg den mægtige Ætheraand, der sætter den ydre Naturs Livskilde i psychisk Forbindelse med vor inderste guddommelige Natur!» – Han havde fremtaget den lille Flaske af sin Vestelomme og heldede nogle Draaber deraf i Glassene, som